

visse, at saa vil Forslaget ogsaa komme frem om ikke i samme Form, saa dog paa lignende Maade som i Fjor. Om denne Sag har jeg i øvrigt kun det Ønske, at den maa blive gennemført, men ikke forfusket, thi den er for stor og for god til at forfuskas.

Pinstrup: Jeg har først en Anmodning at rette til den højtærede Trafikminister fra Beboerne i Langeskov og nærmeste Omegn. Jeg har før fremført denne Anmodning, som gaar ud paa, at det Tog, der gaar fra Nyborg Kl. 12 Middag og er i Odense Kl. 12,47, maa standse ved Langeskov Station. Langeskov er en Stationsby i stærk Vækst med mange Forretningsfolk, og det er en betydelig Gene for dem, at de, naar de ville til Odense og gøre Forretning, enten skulle tage fra Langeskov Kl. 7,30 Morgen eller ogsaa maa vente til Kl. 1,41 om Eftermiddagen, men saa kunne de først komme ind til Odense, naar Banker og Sparekasser ere lukkede. Det er tidligere sagt, at dette Ønske kunde imødekommes, naar det tredie Færgeleje ved Store Bælt var færdigt. I Haab om, at dette snart er Tilfældet, tillader jeg mig at vente, at denne min Henstilling inden alt for lang Tid maa kunne tages til Følge.

Med stor Interesse hørte jeg det ærede Medlem for Faaborg (H. P. Pedersen) udtale sig om Fæstesagen, om den Bevægelse, der er rejst navnlig blandt fynske Fæstere, gaaende ud paa at blive Selvejere, en Bevægelse, som det ærede Medlem for Faaborg paa en Maade kan siges at staa i Spidsen for, og en Bevægelse, der jo nu synes at forplante sig over hele Landet, hvor vi endnu have noget Fæstegods tilbage. Det er naturligt, — selv om vi Bønder ikke selv have været Fæstere, saa have vore Fædre jo været det, — at vi se med største Sympati paa den Bevægelse, der er rejst blandt Fæsterne. Bevægelsen gaar jo ud paa at opnaa Selveje af deres Ejendom paa rimelige Vilkaar, og det ærede Medlem for Faaborg talte som den praktiske Mand, som den, der selv er Fæster, som den, der har Skoen paa og derfor bedst ved, hvor den trykker. Der er jo ikke Tvivl om, at dette Krav fra Fæsterne bliver mødt med stor Sympati i dette Ting og med ganske særlig Sympati hos det Parti, jeg har den Ære at tilhøre.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) talte ogsaa om det Spørgsmaal. Selvfølgelig tog han i sin Tale mere teoretisk paa Sagen — som rimeligt var — og

maatte jo konkludere derhen, overensstemmende med sit Program, at det, man skulde tilstræbe, egentlig skulde være Fæste, vel ikke det Fæste, vi have haft hidtil, men Fæste i en anden Form. Det skal være interessant at iagttage den Agitation, som det ærede Medlem sikkert vil rejse ud over Landet i Retning af og med den Hensigt at overbevise Fæstebønderne om, at de bør vedblive at være Fæstere, om end Fæstet skal have et andet Navn. Jeg tror ikke, at Fæsterne ønske at vedblive at være Fæstere, enten det saa bliver til Stat eller til Kommune, og det til Dels af de samme Grunde, som meget rigtigt bleve fremførte af det ærede Medlem for Faaborg.

I en Aarrække blev Fæstesagen kun omtalt meget lidt her i Tinget, og det samme gjaldt en anden Sag, som har været nævnt og som ogsaa blev fremdraget nu af det ærede Medlem, der sidst talte, nemlig Opfyldelsen af Grundlovens § 93 om Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom. Jeg mindes, at da jeg første Gang havde Ordet her i Tinget, fremdrog jeg dette Forhold og paaviste de Ulemper, der klæbe derved, og nævnte, at det nu blev paa Tide at opfylde det, der var stillet i Udsigt i Grundlovens § 93. Jeg rettede en Forespørgsel i saa Henseende til den højtærede Justitsminister og satte den navnlig i Forbindelse med Forholdene paa Scheelenborg Gods, som ligger i min Valgkreds. Mine Udtalelser havde til Følge, at den højtærede Justitsminister, resolut som sædvanlig, udvirkede, at der fra dette Gods's Administratorer blev fremsat et Tilbud til Fæsterne om, at de kunde købe deres Fæsteejendomme. Dette er ogsaa sket, saaledes at det allermeste af Fæstegodset paa Scheelenborg nu paa rimelige Vilkaar er gaaet over til Selveje, og Fæsterne derude ere meget glade for den Forandring. Der er, efter hvad der er blevet mig fortalt, endnu ca. 40 Ejendomme tilbage, som ikke ere købte, og det er, fordi de paagældende Fæstere finde, at de holdes i for høj en Pris. Det har jo selvfølgelig sin Vanskelighed at lægge en Salgsplan for saadant et stort Gods, det bliver i nogen Maade og vel i væsentlig Grad et Kontorarbejde, man tager visse Regler og gaar ud fra dem, men de praktiske Forhold ere jo saa uendelig forskellige, at det ikke er at undres paa, at der bliver en hel Del Ejendomme, der navnlig i Forhold til det andet Fæstegods, der er solgt, ere for dyre. Jeg vilde gerne tillade mig at henstille til